

Wrocławski Niezbędnik Kulturalny

Wrocław Cultural Guide

→ **NA**
MIĘDZYNARODOWY
FESTIWAL
TEATRALNY
DIALOG-WROCŁAW

*FOR THE INTERNATIONAL
THEATRE FESTIVAL
DIALOG-WROCŁAW*

Sankai Juku – Ushio Amagatsu, ©Sankai Juku

————— **najciekawsze polskie**
spektakle sezonu / the most interesting Polish plays this season —————

————— **nowe kierunki teatru ruchu** / new directions of the physical theatre

ikony azjatyckich scen / stars of Asian stages —————

Simulacje

dialog —
wrocław

11. Międzynarodowy Festiwal Teatralny

Aco, jeśli jesteśmy samotni we wszechświecie? Jeśli życie rozwinęło się tylko na jednej planecie, na Ziemi? A wszystkie spotkania z „obcymi cywilizacjami” to tylko „przebiecia” z naszej własnej przyszłości?

Komputery produkują coraz doskonalsze awatary i symulacje. Już wkrótce nie będzie można odróżnić takich symulacji od świata realnego. Profesor Melvin Vopson, wybitny fizyk z Wielkiej Brytanii, dowodzi, że rzeczywistość zbudowana jest nie z materii, ale z informacji, jak cyfrowe światy w komputerowych grach.

A co, jeśli żyjemy w symulacji postludzi, skoro wszystko jest informacją? Albo projekcją naszej świadomości? To, co widzimy, słyszymy i czujemy, przecież wcale nie musi istnieć. Z perspektywy ewolucji ważne było nasze przetrwanie, a nie poznanie prawdy o świecie.

I co na to teatr? Zapraszam na Międzynarodowy Festiwal Teatralny Dialog-Wrocław 2025!

Legendarna grupa z Japonii Sankai Juku w spektaklu „Totem” zainicjuje doświadczenia mistyczne na widowni. Chiński TAO Dance Theater klasztorną dyscypliną unicestwi cielesność osób na scenie. Tajwańczyk Huang Yi zanurzy ludzkie ciało w światy najnowszych technologii i poszerzy człowieka o maszynę ze sztuczną inteligencją. Japończyk Ryoichi Kurokawa ożywi architekturę w serii porównawczych wizji. GayBird z Hongkongu zamieni Browar Mieszczański w instrument muzyczny.

Polskie teatry podejmą równie fascynujące wyzwania. Nowy Teatr z Warszawy zmierzy się z dwoma różnymi symulacjami: postaci fikcyjnej („Elizabeth Costello”) i realnej („Kofman”). Narodowy Stary Teatr z Krakowa zapętli się w grach z tożsamościami („Seks, hajs i głód”). Wrocławski Teatr Pantomimy zaprezentuje nowatorskie techniki kreowania świata („Niepokój przychodzi o zmierzchu”). Teatr Muzyczny Capitol unicestwi rzeczywistość w „Dniu Świstaka”.

Kultowa kompania Peeping Tom z Belgii zaprezentuje brawurowe medytacje w ruchu nad sensem czasu („Kroniki”). Lalkarze z Nicei pokażą „Mały teatr na końcu świata: Opus III”, testując granice ludzkiej percepcji. Festiwal zainicjuje profesor Melvin Vopson – z jego wykładu dowiemy się, dlaczego żyjemy w symulacji.

Mirosław Kocur

dyrektor artystyczny festiwalu
/ artistic director of the festival

What if we are alone in the universe? What if life evolved only on one planet, Earth? And all the encounters with “distant civilisations” were only “glimpses” from our own future?

Computers produce more and more flawless avatars and simulations. Soon, it will become impossible to differentiate such simulations from the real world. Professor Melvin Vopson, an outstanding physicist from the UK, demonstrates that reality is constructed not from matter but from information, much like the digital worlds in computer games.

What if we live in a post-human simulation? What if everything is information? Or a projection of our consciousness? What we see, hear and feel does not need to exist. From the perspective of evolution, our survival was crucial, not finding out the truth about the world.

And what does theatre have to say about it? Welcome to the International Theatre Festival Dialog-Wrocław 2025!

The iconic group Sankai Juku from Japan will initiate mystical experiences in the audience with *Totem*. TAO Dance Theatre from China will obliterate the corporeality of the people on stage with their monastic discipline. Huang Yi from Taiwan will immerse the human body in worlds of cutting-edge technologies and expand human capabilities with machines powered by AI. Ryoichi Kurokawa from Japan will bring architecture to life in a series of captivating visions. GayBird from Hong Kong will transform Browar Mieszczański into a musical instrument.

Polish theatres will take on equally fascinating challenges. Nowy Teatr from Warsaw will face two different simulations: a fictional character (*Elizabeth Costello*) and a real person (*Kofman*). The Helena Modrzejewska National Old Theatre in Kraków will get stuck in a loop in the game with identities (*Sex, Money & Hunger*). The Wrocław Pantomime Theatre will present innovative techniques of creating a world (*Discomfort of Evening*). The Capitol Musical Theatre will distort reality with *Groundhog Day*.

The iconic group Peeping Tom from Belgium will present a daring meditation on the move on the purpose of time (*Chronicles*). Puppeteers from Nice will present Little Theatre from *The End of The World: Opus III*, testing the limits of human perception. The festival will commence with Professor Melvin Vopson. From his lecture, we will learn why we live in a simulation.

Człowiek w centrum DIALOGU

Human at the Centre of DIALOG

Tomasz Domagała

Hasło tegorocznej edycji festiwalu, „S[t]ymulacje”, nie powinno przesłaniać ponadczasowej prawdy: w centrum teatru zawsze stoi człowiek. To on jest bohaterem spektaklu – nawet gdy tematem staje się to, co na pierwszy rzut oka wydaje się „niehumaniczne”. Poruszając się po programowej przestrzeni MFT Dialog-Wrocław 2025, spotykamy różne wcielenia tej samej istoty – niespokojnej, poszukującej, stojącej wobec własnych granic.

W „Niepokojach przychodzi o zmierzchu” Małgorzaty Wdowik widzimy trzynastolatkę, która w obliczu śmierci brata uczy się żałoby i odpowiedzialności. Elizabeth Costello w interpretacji Krzysztofa Warlikowskiego zmusza nas z kolei do zmierzenia się ze starością, pustką egzystencji i konsekwencjami moralnych wyborów. Phil Connors z „Dnia Świstaka” Marcina Wierzchowskiego odkrywa, że prawdziwa zmiana rodzi się z empatii i troski o innych.

Obok nich pojawiają się bohaterowie spektakli Łuka Percevala, Gabrieli Carrizo czy Ézéquiela Garcii-Romeu – ludzie zagubieni w świecie kapitalistycznego wyzysku, szukający sensu w skrodzonych dosłownie i metaforycznie labiryntach współczesności. Tao Ye i Huang Yi pokazują człowieka inaczej – poprzez ciało, ruch i technologię, których mieszanina staje się źródłem piękna i emocji. GayBird wprowadza nas w świat kartonowych pudeł i wirtualnych domów – metafor pamięci i przemijania.

Na granicy transcendencji czeka „Totem” Ushio Amagatsu – teatr butoh, czyli metafizyczne doświadczenie. Ryoichi Kurokawa tworzy audiowizualny świat, w którym natura i cywilizacja splatają się w morderczym uścisku. Z kolei Sara Kofman w spektaklu Katarzyny Kalwat próbuje uciec od różnych aspektów swojej tożsamości, by uświadomić nam nieuchronność swojej i naszej tragedii.

Wszystkie te historie łączy obraz człowieka – istoty wędrującej, poszukującej, stojącej ciągle twarzą w twarz ze śmiercią. Sztuka okazuje się tu jedyną dostępną nam terapią. Od ponad dwudziestu lat jej częścią jest Międzynarodowy Festiwal Teatralny Dialog-Wrocław. Zapraszamy.

The slogan of this year's edition of the festival, *S[t]imulations*, should not overshadow the timeless truth: humans have always been at the centre of theatre. They are the protagonists of the performance – even if, at first glance, the theme appears to be “non-human.” When browsing the programme of the MFT Dialog-Wrocław 2025, we encounter various embodiments of the same creature – unease, standing in opposition to their own limitations.

In *The Discomfort of Evening* by Małgorzata Wdowik, we see a thirteen-year-old girl who, faced with the death of her brother, learns about mourning and responsibility. Elizabeth Costello, in Krzysztof Warlikowski's interpretation, forces us to face old age, emptiness of existence and the consequences of moral choices. Phil Connors from *Groundhog Day* by Marcin Wierzchowski discovers that the real change is born out of empathy and care for others.

Besides them, there are protagonists of performances by Luk Perceval, Gabriela Carrizo, and Ézéquier Garcia-Romeu – people lost in the world of capitalistic exploitation, seeking meaning in literally and metaphorically corroded mazes of modern times. Tao Ye and Huang Yi present the human differently – through the body, movement, and technology, whose combination becomes the source of beauty and emotion. Gay-Bird introduces us to a world of carton boxes and virtual homes – metaphors of memory and transience.

At the edge of transcendence awaits *Totem* by Ushio Amagatsu – the *butoh* theatre, or a metaphysical experience. Ryoichi Kurokawa creates an audiovisual world where nature and civilisation are intertwined in a lethal embrace. Moreover, Sara Kofman in Katarzyna Kalwat's play attempts to escape various aspects of her identity, making us realise the inevitability of her and our own tragedy.

All these stories share the image of the human – a wandering, seeking creature who is constantly facing death. Art turns out to be the only therapy available. For over twenty years, the International Theatre Festival Dialog-Wrocław has been a part of it. Join us.

„Kroniki”, reż. Gabriela Carrizo, fot. Camille Leprince / *Chronicles*, dir. Gabriela Carrizo, photo: Camille Leprince

Krystyna Meissner

pamiętamy!

We Shall Remember!

Krystyna Meissner (1933–2022) należała do grona twórców, którzy kształtowali polski teatr drugiej połowy XX wieku. Studiowała polonistykę na Uniwersytecie Warszawskim, a później reżyserię w warszawskiej PWST. Zadebiutowała w Teatrze Ateneum, gdzie odważnie sięgała po teksty Ghelderode’a, Pintera czy Mrożka. Przez dekadę współpracowała z Teatrem Polskim w Warszawie – to tam stworzyła głośną „Moralność pani Dulskiej” z Niną Andrycz. W kolejnych latach pracowała w teatrach całej Polski, inscenizując zarówno teksty klasyczne, jak i współczesną dramaturgię.

Szybko zaczęła łączyć rolę reżyserki i dyrektorki: kierowała scenami w Zielonej Górze, Toruniu, Krakowie i Wrocławiu. W Toruniu zrewolucjonizowała Festiwal Teatrów Polski Północnej, przekształcając go w Międzynarodowy Festiwal Teatralny „Kontakt” – unikalne miejsce spotkań teatrów Wschodu i Zachodu. Po krótkim epizodzie w Narodowym Starym Teatrze w Krakowie objęła dyrekcję Wrocławskiego Teatru Współczesnego, gdzie w 2001 roku stworzyła festiwal Dialog-Wrocław. To właśnie dzięki niemu stolica Dolnego Śląska stała się jednym z najważniejszych ośrodków teatralnych w Europie, a Meissner – jedną z najważniejszych kuratorek teatralnych starego kontynentu.

Jako reżyserka w swoim dorobku miała kilkadziesiąt przedstawień, m.in. „Życie snem” Calderona, „Balladynę” Słowackiego, „Pluskwę” Majakowskiego czy autorskie „...np. Majakowski”. Jej inscenizacje łączyły dyscyplinę formalną z żywym temperamentem i zawsze prowokowały do rozmowy o kondycji człowieka.

Za swoją działalność otrzymała wiele nagród i odznaczeń, m.in. Paszport „Polityki”, Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski, Medal „Zasłużony Kulturze Gloria Artis” oraz prestiżowy Medal Goethego. Była też jurorką Europejskiej Nagrody Teatralnej i aktywną członkinią międzynarodowych organizacji.

Krystyna Meissner pozostaje w pamięci jako artystka, która nie tylko tworzyła spektakle, ale też mosty między ludźmi, narodami, kulturami – wierząc, że teatr może być przestrzenią spotkania i dialogu ponad wszelkimi granicami.

Krystyna Meissner (1933–2022) was one of the people who shaped the Polish theatre scene of the second half of the 20th century. She studied the Polish language at the University of Warsaw, and then directing at the Aleksander Zelwerowicz National Academy of Dramatic Art in Warsaw. She debuted at the Ateneum Theatre, where she courageously opted for the works by Ghelderode, Pinter and Mrożek. For a decade, she worked with the Polish Theatre in Warsaw, where she created *The Morality of Mrs. Dulaska* with Nina Andrycz. In the subsequent years, she worked in theatres all over Poland, bringing classic texts as well as contemporary scripts to the stage.

She quickly combined the roles of a director with a manager: she managed stages in Zielona Góra, Toruń, Kraków, and Wrocław. In Toruń, she revolutionised The Festival of Theatres of Northern Poland by transforming it into The International Theatre Festival ‘Kontakt’ – a unique meeting hub for Eastern and Western theatres. After a short episode at the Helena Modrzejewska National Old Theatre in Kraków, she took over the Wrocław Contemporary Theatre, where in 2001 she created the Festival Dialog-Wrocław. Thanks to it, the capital of Lower Silesia became one of the most important theatre centres in Europe, and Meissner became one of the most influential theatre curators on the continent.

As a director, she had produced tens of performances, including *Life Is a Dream* by Pedro Calderón de la Barca, *Balladyna* by Juliusz Słowacki, *The Bedbug* by Vladimir Mayakovsky, and her own original work, *...np. Majakowski*. Her productions combined formal discipline with live temperament, and always provoked discussions on the human condition.

She received many awards for her work, e.g., Polityka’s Passport, the Officer’s Cross of the Order of Polonia Restituta, the Gloria Artis Medal for Merit to Culture, and the prestigious Goethe Medal. She was also a jury member of the European Theatre Awards and an active member of international organisations.

Krystyna Meissner will be remembered as an artist who not only created performances but also built bridges between people, nations, and cultures, believing that theatre can be a place to meet and converse across all borders.

fol. materiały prasowe / photo: press materials

SPEKTAKLE 11. EDYCJI MFT DIALOG-WROCŁAW 2025

PERFORMANCES OF THE 11TH EDITION OF MFT DIALOG-WROCŁAW 2025

fot. / photo: Sankai Juku

TOTEM – pustka i wysokość

TOTEM – Void and Height

Spektakl w reżyserii Ushio Amagatsu, twórcy kompanii Sankai Juku, jest modelowym przykładem *butoh* – japońskiego tańca awangardowego, charakteryzującego się powolnym ruchem, białymi makijażami tancerzy i minimalizmem scenicznym. Na scenie kilka niezwykłych postaci w białych kostiumach wykonuje rytuał wokół tytułowego totemu. Spektakl stworzony na rok przed śmiercią reżysera w 2024 roku, uchodzi za jego duchowy testament, łączący transcendencję, precyzję ruchu i duchową medytację.

The performance directed by Ushio Amagatsu, a creator of the Sankai Juku group, is a paragon of *butoh* – a Japanese Avant-garde dance characterised by slow movement, dancers' white faces and stage minimalism. On stage, there are several unique characters clad in white costumes, performing a ritual around the titular totem. The play, created a year before the director's death in 2024, is considered his spiritual testament, combining transcendence, precision of movement, and spiritual meditation.

fot. / photo: Hugo Gueniffey

Mały teatr na końcu świata: Opus III

Little Theatre from The End of The World: Opus III

Spektakl Ezéquiela Garcii-Romeu „Opus III” z Théâtre de la Massue zamyka trylogię „Mały teatr na końcu świata” łączącą teatr lalek ze sztuką współczesną. W białej przestrzeni z pokrytymi tkaniną stołami trójka aktorów-lalkarzy prezentuje figurkę człowieka błądzącego w labiryncie czasu i przestrzeni. Przedstawienie bada upadek przemysłu, ludzkie marzenia i utopię nowego wspaniałego świata, czerpiąc inspiracje z tekstów Roberta Linharta, Simone Weil i Leslie Kaplan.

The performance by Ézéquiél Garcia-Romeu, *Opus III* of Théâtre de la Massue, closes the trilogy *Little Theatre from The End of The World*, combining puppetry and contemporary art. In the white space, with tables covered with a cloth, three actor-puppeteers present a figurine of a man lost in a labyrinth of time and space. The play explores the fall of industry, human dreams, and the utopia of a new, wonderful world, drawing inspiration from texts by Robert Linhart, Simone Weil, and Leslie Kaplan.

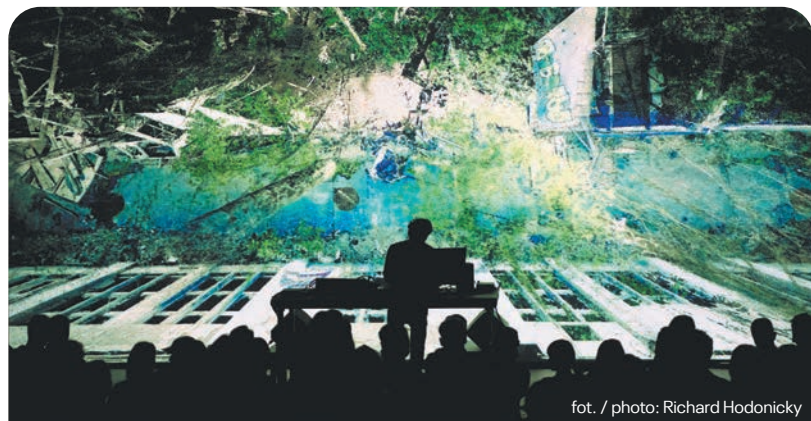
fot. materiały prasowe / photo: press materials

16 & 17

16 & 17

Spektakle „16” i „17” najstynniejszej azjatyckiej kompanii tanecznej TAO Dance Theater z Chin opierają się na uważności wobec ciała. „16” pokazuje płynne, wirujące ruchy inspirowane grami „Dragon Dance” i „Snake”, tworzące skomplikowany mikroświat. W „17” tancerze poruszają się chaotycznie, reagując na dźwięk, który wyzwala impulsy. Oba przedstawienia zachęcają widzów do obserwacji ruchu, otwarcia na siebie i kontaktu z ciałem.

The performances, *16 and 17*, by the most renowned Asian dance troupe, TAO Dance Theatre from China, rely on the mindfulness of the body. *16* presents the fluid, swirling movements inspired by games, *Dragon Dance* and *Snake*, creating a complicated microworld. In *17*, the dancers move chaotically by reacting to a sound, which evokes impulses. Both performances encourage audience members to observe the movement, open themselves up and connect with their bodies.

fot. / photo: Richard Hodonicky

podzespoły

subassemblies

Performance Ryoichi Kurokawa to interdyscyplinarne arcydzieło, łączące nagrania terenowe, dźwięki syntetyczne z akordami japońskiego *shō*. Opiera się na relacjach między naturą a strukturami stworzonymi przez człowieka, przekształcając budowle, ruiny i krajobrazy w modułowe „podzespoły”. Jego hybrydowa rzeczywistość łączy porządek z chaosem, czerpie z tradycji animistycznej i ludowych korzeni, by ukazać mistyczne piękno natury oraz niszczący wpływ miasta.

Ryoichi Kurokawa's play is an interdisciplinary masterpiece that combines recordings of nature with synthetic sounds and chords of a Japanese *shō*. It is based on the relationship between nature and man-made structures by transforming buildings, ruins, and landscapes into modular “subassemblies.” Its hybrid reality combines order and chaos, draws from the animistic tradition and folklore in order to present the mystic beauty of nature and the devastating influence of the city.

foto: / photo: Magda Hueckel

Elizabeth Costello. Siedem wykładów i pięć bajek z morałem

Elizabeth Costello. Seven Lectures and Five Moral Tales

Krzysztof Warlikowski w swoim przedstawieniu sięga do twórczości południowoafrykańskiego noblisty Johna Maxwella Coetzee. Główną bohaterką jest postać fikcyjnej pisarki, która, niejako w imieniu autora, podejmuje tematy praw kobiet i zwierząt, religii, literatury czy starzenia się. W inscenizacji Nowego Teatru Costello staje się nie tylko alter ego samego autora, ale i osobiwą muzą polskiego mistrza. To zarazem popis zespołu Nowego Teatru i przejmująca opowieść o przemijaniu, relacjach rodzinnych oraz utracie podmiotowości. W obsadzie gwiazdy – m.in. Maja Komorowska, Magdalena Cielecka, Maja Ostaszewska, Jacek Poniedziałek.

In his play, Krzysztof Warlikowski reaches for the works of the South African Nobel Prize winner, John Maxwell Coetzee. The main protagonist is a fictional writer who, almost on behalf of Coetzee, takes on the topics of women's and animals' rights, religion, literature, and ageing. In the performance by Nowy Teatr, Costello not only becomes the alter ego of the author himself, but also a unique muse of the Polish master. At the same time, it is a demonstration of the skills of Nowy Teatr actors and also a story of transience, family relationships, and the loss of agency. The cast includes, e.g., Maja Komorowska, Magdalena Cielecka, Maja Ostaszewska, and Jacek Poniedziałek.

foto: / photo: Natalia Kabanow

Niepokój przychodzi o zmierzchu

The Discomfort of Evening

Debiutancka powieść Marieke Lucasa Rijnvelda „Niepokój przychodzi o zmierzchu” opowiada historię trzynastolatki, która po sztabackiej, nieco ekscentrycznej modlitwie traci brata w nieszczęśliwym wypadku. Książka – nagrodzona Międzynarodowym Bookerem – podejmuje temat żałoby, dojrzewania w cieniu rodzinnego dramatu i ciężaru religijnej winy. Teatralna adaptacja Małgorzaty Wdowik wyróżnia się śmiałymi skrótami, pracą aktorów z ciałem i gęstą, sugestywną stroną wizualną, tworząc przejmujący obraz utraty i dorastania.

The Discomfort of Evening, the debut novel by Marieke Lucas Rijnveld, tells the story of a 13-year-old girl who, after a mischievous and slightly eccentric prayer, loses a brother in an unfortunate accident. The book, awarded the International Booker Prize, takes on the topics of mourning, coming of age in the shadow of family drama, and the weight of religious guilt. The theatre adaptation by Małgorzata Wdowik stands out due to brave shortcuts, actors' work with the body, and dense and suggestive visual aspect, thus creating a captivating image of loss and coming of age.

foto: / photo: Bartek Warzecha

Kofman. Podwójne wiązanie

Kofman. Double Bind

Spektakl Katarzyny Kalwat otwiera monolog, w którym francuska filozofka Sara Kofman opowiada o swoim życiu i twórczości. Nie jest to jednak biografia, lecz refleksja nad tożsamością i przynależnością – klasową, rodzinną, religijną czy językową. Reżyserka, od lat zajmująca się tymi tematami, łączy je tu z francuską tradycją intelektualną i muzyką, która pełni rolę równorzędnej postaci scenicznej. Powstaje spektakl filozoficzny, ale zarazem osobisty i pełen emocji. W roli Kofman – Maja Ostaszewska.

The play by Katarzyna Kalwat opens with a monologue in which French philosopher Sara Kofman discusses her life and art. However, it is not merely a biography, but a reflection on identity and the sense of belonging to a class, family, religion, and a language. The director, who has been taking on these themes for years, combines them here with a French intellectual tradition and music, which plays the role of a background character. It creates a philosophical performance, which is simultaneously personal and full of emotions. Maja Ostaszewska portrays Kofman.

foto: materiały prasowe / photo: press materials

Ostrożnie! Człowiek w środku

Fragile! Another Human Inside

Interdyscyplinarny spektakl hongkońskiego artysty GayBirda eksploruje metaforę kartonowego pudełka jako domu lub pojemnika na wspomnienia i ludzkie pragnienia. A wszystko to w rzeczywistości splątanej z przestrzenią wirtualną. Wrocławską publiczność będzie mogła doświadczyć wędrówki po specjalnie skonstruowanych przestrzeniach, obserwując instalacje, ruchome obrazy, przyswajając dźwiękowy pejzaż i uczestnicząc w występach artysty na żywo. Relacja kartonowych pudełek z ceglanyimi murami Browaru Mieszczańskiego w którym odbędzie się pokaz spektaklu, stanie się źródłem napięcia między kruchością a wytrzymałością.

The interdisciplinary performance by the Hong Kong artist, GayBird, explores the metaphor of a carton box as a house or container for memories and human cravings. And it is all set in reality intertwined with virtual space. The audience in Wrocław will have an opportunity to experience the tour around bespoke spaces by watching installations, moving images, getting familiar with the auditory landscape, and participating in live performances by the artist. The relationship between the carton boxes and the brick walls of Brower Mieszczański, where the performance will take place, will become a source of tension between fragility and sturdiness.

fot. / photo: Magda Hueckel

SEKS, HAJŚ I GŁÓD, kronika rodzinna według Emila Zoli SEX, MONEY & HUNGER, a Family Chronicle by Émile Zola

Spektakl Luka Percevala, oparty na słynnym dziewiętnastowiecznym cyklu powieści Emila Zoli „Rougon-Macquartowie”, skupia się na relacji doktora Pascala i Klotyldy, strażniczki rodzinnej pamięci. Reżyser zamyka wielotomową sagę w dwugodzinnej opowieści, przenosząc ją do współczesności. Siłą inscenizacji jest zespół Narodowego Starego Teatru: Anna Dymna, Małgorzata Zawadzka, Ewa Kaim, Magda Grąziowska, Aleksandra Nowosadko, Krzysztof Zawadzki, Roman Gancarczyk. Olśniewa również muzyka na żywo Justyny Skoczek.

Luk Perceval's performance, based on the famous 19th-century series of Émile Zola's novels, *Les Rougon-Macquart*, focuses on the relationship between Doctor Pascal and Clotilde, a guardian of the family's memories. The director closes a multi-volume saga in a two-hour story and transports it to modernity. The strength of the performance lies in the ensemble of the Helena Modrzejewska National Old Theatre, featuring Anna Dymna, Małgorzata Zawadzka, Ewa Kaim, Magda Grąziowska, Aleksandra Nowosadko, Krzysztof Zawadzki, and Roman Gancarczyk. Moreover, the play is accompanied by the awe-inspiring live music by Justyna Skoczek.

fot. / photo: Camille Leprince

Kroniki Chronicles

Przedstawienie kompanii Peeping Tom w reżyserii Gabrieli Carrizo rozpoczyna się w bunkrze pełnym kamiennych płyt i przedmiotów, gdzie pięciu mężczyzn otrzymuje, wydawałoby się znikąd, osobliwy prezent. Twórcy zestawiają realistyczną sytuację z surrealistyczną podróżą, badając możliwości zdefiniowania czasu, śmierci i transcendencji. „Kinowy” teatr zespołu Peeping Tom opiera się na montażu, świetle, dźwięku i innowacyjnym tańcu, z kolei scenografia angażuje ciała tancerzy w funkcji rekwizytów, tworząc wielowymiarową, filmową opowieść.

The performance by the Peeping Tom troupe, directed by Gabriela Carrizo, commences in a bunker full of stone slabs and objects, where five men receive, seemingly out of nowhere, a unique present. The creators juxtapose a realistic situation with a surreal journey by exploring the possibility of defining time, death, and transcendence. On the one hand, the “cinema” theatre by Peeping Tom revolves around the editing, lighting, sound, and innovative dance; on the other hand, the stage design engages the dancers' bodies as props, creating a multidimensional film-like story.

fot. / photo: Łukasz Giza

Dzień Świstaka Groundhog Day

Kultowa opowieść o prezenterze Philu Connorsie, który trafia w pętlę czasu i codziennie przeżywa ten sam dzień. Jego spektakularna przemiana czyni z tej historii niemal moralitet, zachęcający widzów do zmiany swojego życia. W Capitolu sięga po nią Marcin Wierchowski – reżyser znany z empatii i wrażliwości na ludzkie sprawy. Jego inscenizacja ukazuje nie tylko losy Phila, ale i dramat społeczności miasteczka Punxsutawney, ożywiany przez barwne postaci drugiego planu. A wszystko to w konwencji musicalu!

It is the iconic story of TV presenter Phil Connors, who ends up in a time loop and relives the same day over and over. His spectacular transformation makes this story almost a morality play which encourages viewers to change their lives. At the Musical Theatre Capitol, Marcin Wierchowski, who is known for empathy and being sensitive to people's issues, takes up this topic. His play depicts not only the fate of Phil but also the tragedy of the Punxsutawney community, which is livened up by vivid characters in the background. And all of this in the form of a musical!

fot. / photo: Huang Yi Studio+

Głosy. Przedmioty. Lalka. 3 elementy: prezentacja work-in-progress Voices. Objects. Puppet. 3 Elements: Work-in-Progress Presentation

Huang Yi, tajwański tancerz i choreograf, łączy sztukę opartą na ruchu ludzkiego ciała z pracą z robotem i multimediami. Jego pierwszy spektakl „Huang Yi & Kuka” pokazywał ludzkie emocje przeniesione na robota. Artysta prowadzi Huang Yi Studio+, w którym pracuje z ludźmi i robotami, rozwija technologie kultury i wspiera młodych artystów. „Trzy elementy” we Wrocławiu to pierwszy zagraniczny pokaz *work-in-progress* jego nowego dzieła, a dyskusja z publicznością Dialogu może wpłynąć na ostateczny kształt spektaklu.

Huang Yi, a Taiwanese dancer and choreographer, combines art based on the movement of the human body with work with robots and multimedia. His first performance, *Huang Yi & Kuka*, showed human emotions transferred to a robot. He runs the Huang Yi Studio+, where he works with people and robots, develops technologies of culture, and supports young artists. *3 elements*, presented in Wrocław, is the first international work-in-progress performance of his new play, and the discussion with the audience at Dialog can influence its final shape.

Program Międzynarodowego Festiwalu Teatralnego Dialog – Wrocław 2025

Niedz. 12.10 Pon. 13.10 Wt. 14.10 Śr. 15.10 Czw. 16.10 Pt. 17.10 Sob. 18.10

15:00 | Biblioteka
Uniwersytecka we Wrocławiu
Wykład otwarcia
prof. Mehlin Vopson

17:00 | Centrum Sztuk
Performatywnych Instytutu
Grotowskiego (Piekarnia)
Wrocławski Teatr Pantomimy
**Niepokój przychodzi o
zmiernych**
reż. Małgorzata Widomiak

18:00 | Opera Wrocławska
TAO Dance Theater
16&17
chor. Tao Ye

18:00 | Opera Wrocławska
TAO Dance Theater
16&17
chor. Tao Ye

18:00 | WFF Duża Hala
Nowy Teatr
**Elizabeth Costello.
Siedem wykładów i pięć
bajek z morałem**
reż. Krzysztof Warlikowski

18:00 | WFF Duża Hala
Nowy Teatr
**Elizabeth Costello.
Siedem wykładów i pięć
bajek z morałem**
reż. Krzysztof Warlikowski

20:00 | Impart Centrum
Huang Yi Studio+
**Głosy. Przedmioty. Laika.
3 elementy. prezentacja
work-in-progress**
chor. Huang Yi

20:00 | Impart Centrum
Huang Yi Studio+
**Głosy. Przedmioty. Laika.
3 elementy. prezentacja
work-in-progress**
chor. Huang Yi

20:00 | Wrocławski Teatr
Współczesny
Peeping Tom
Kroniki
reż. Gabriela Carrizo
we współpracy z Raphaëlle Lalin

16:00 | Biblioteka
Uniwersytecka we Wrocławiu
**S[ty]mulacje w sztuce –
międzynarodowa
debatą panelowa**
z udziałem:
prof. dr hab. M. Szostak,
prof. dr hab. K. Sznapł-Weron,
dr A. Gryszkiewicz, Huang Yi,
moderator: prof. dr hab. M. Kocur

17:00 | Centrum Sztuk
Performatywnych Instytutu
Grotowskiego (Piekarnia)
Wrocławski Teatr Pantomimy
**Niepokój przychodzi
o zmiernych**
reż. Małgorzata Widomiak

18:00 | WFF Duża Hala
Nowy Teatr
**Elizabeth Costello.
Siedem wykładów i pięć
bajek z morałem**
reż. Krzysztof Warlikowski

18:00 | WFF Duża Hala
Nowy Teatr
**Elizabeth Costello.
Siedem wykładów i pięć
bajek z morałem**
reż. Krzysztof Warlikowski

20:00 | Wrocławski Teatr
Współczesny
Peeping Tom
Kroniki
reż. Gabriela Carrizo
we współpracy z Raphaëlle Lalin

17:00 | WFF Mała Hala
Théâtre de la Massue
**Mały teatr na końcu
świata: Opus III**
reż. Ezéquiël Garcia-Romeu

17:00 | Impart Centrum
podzespoly
reż. Ryochi Kurokawa

19:00 | Teatr Muzyczny Capitol
Teatr Muzyczny Capitol
Dzień Świątaka
reż. Marcin Wierzbowski

20:00 | WFF Mała Hala
Théâtre de la Massue
**Mały teatr na końcu
świata: Opus III**
reż. Ezéquiël Garcia-Romeu

17:00 | WFF Mała Hala
Théâtre de la Massue
**Mały teatr na końcu
świata: Opus III**
reż. Ezéquiël Garcia-Romeu

17:00 | Impart Centrum
podzespoly
reż. Ryochi Kurokawa

19:00 | Wrocławski Teatr
Współczesny
Narodowy Stary Teatr
**SEKS, HAJS I GŁÓD,
Kronika rodzinna
według Emilia Zoi**
reż. Luk Perceval

20:00 | WFF Mała Hala
Théâtre de la Massue
**Mały teatr na końcu
świata: Opus III**
reż. Ezéquiël Garcia-Romeu

18:30 | Opera Wrocławska
Sankei Juku – Ushio Amagatsu
山海塾
**TOTEM
– puska i wysokość**
reż. Ushio Amagatsu

19:00 | Wrocławski Teatr
Współczesny
Narodowy Stary Teatr
**SEKS, HAJS I GŁÓD,
Kronika rodzinna
według Emilia Zoi**
reż. Luk Perceval

19:00 | WFF Wrocław Duża Hala
Nowy Teatr
**Kofman.
Podwójne wiązanie**
reż. Katarzyna Kalwał

21:00 | Browar Mieszczański
Machine and Art NOW Ltd.
**Ostrożnie!
Człowiek w środku**
dyr. art. GayBird

16:00 | Opera Wrocławska
Sankei Juku – Ushio Amagatsu
山海塾
**TOTEM
– puska i wysokość**
reż. Ushio Amagatsu

17:00 | Wrocławski Teatr
Współczesny
Narodowy Stary Teatr
**SEKS, HAJS I GŁÓD,
Kronika rodzinna
według Emilia Zoi**
reż. Luk Perceval

19:00 | WFF Wrocław Duża Hala
Nowy Teatr
**Kofman.
Podwójne wiązanie**
reż. Katarzyna Kalwał

19:00 | Browar Mieszczański
Machine and Art NOW Ltd.
**Ostrożnie!
Człowiek w środku**
dyr. art. GayBird

Kolorem żółtym zaznaczono pierwszy możliwy układ spektakli
pozwalający na obejrzenie wszystkich przedstawień festiwalu.

Czarną obwódką zaznaczono drugi możliwy układ spektakli
pozwalający na obejrzenie wszystkich przedstawień festiwalu.

Biblioteka Uniwersytecka we Wrocławiu, ul. J. Dąbki-Curie 12
Opera Wrocławska, ul. Świdnicka 35
Wystawowa 1
Wytwornia Filmów Fabularnych we Wrocławiu, ul. Wysławowa 1
Impart Centrum, ul. Marsz. J. Piłsudskiego 19
Centrum Sztuk Performatywnych Instytutu Grotowskiego (Piekarnia), ul. Księcia Witolda 62
Wrocławski Teatr Współczesny im. Marii i Edmunda Wierchskich, ul. Rzeźnicza 12
Teatr Muzyczny Capitol, ul. Marsz. J. Piłsudskiego 67
Browar Mieszczański, ul. Hubska 44-48

